

Motion till riksdagen

1987/88:Jo777

av Siw Persson (fp)

om totalförbud för betat utsäde

Runt en fjärdedel av de totala kvicksilverutsläppen i Sverige härrör från s. k. betat utsäde i jordbruk och trädgårdsnäring. Fortfarande används betningsmedel med kvicksilver för att skydda utsäde mot svampangrepp. För tjugo år sedan användes metoden utan restriktioner men numera kan lantbruket få tillstånd att beta utsädet om det vid groning visar sig vara utsatt för svampangrepp.

Uppgifterna om exakt hur mycket kvicksilver som årligen används går delvis isär. På kemikalieinspektionen anger man att det årligen används 900 kg i vissa sorter av utsäde. Vid statens naturvårdsverk håller man det för sannolikt att det handlar om minst 1,3 ton.

När det gäller det totala utsläppet av kvicksilver härrör de största utsläppen från sopförbränningsanläggningarna.

I bakgrundsrapport del III till Aktionsplan mot havsföroreningar, som påbörjades våren 1987, klargörs att 1,3 ton kvicksilver används inom jordbruket. I samma rapport har naturvårdsverket sagt att det bör vara möjligt att ersätta kvicksilver med andra mindre farliga ämnen.

De metaller som vanligen anses utgöra de största miljöriskerna är arsenik, bly, kadmium, koppar, krom, kvicksilver, nickel, tenn och zink. Inom Helsingfors- och Pariskonventionen har kadmium och kvicksilver från begynnelsen givits högsta prioritet vad gäller miljöskyddsåtgärder.

Kvicksilver binds till bottensediment. Kvicksilvrets biologiska och kemiska utbytesmekanismer är mycket komplicerade. Dess miljöfarlighet beror främst på att oorganiskt kvicksilver kan omvandlas till metylkvicksilver. Detta ämne tas upp effektivt av vattenlevande organismer.

Hemställen

Mot bakgrund av det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om totalförbud mot betat utsäde.

Stockholm den 25 januari 1988

Siw Persson (fp)